

BÊN TRỜI BỂ BÚT

Thơ NHƯ KHÔNG

Bạn ở xa về mời chén rượu
Nắng Sài Gòn như cũng vàng thêm
Hào sĩ bốn trời chưa gặp mặt
Có xa xôi mới biết tình gần
Ly khách vỗ bàn cười ha hả
Sá gì sơ ngộ với thâm giao
Bốn bề giữa đời huynh đệ cả
Luân lạc mười phương để gặp đâu?
Ta kẻ phong trần cung kiếm gãy
Một thời kiêu bạt chuyện đao binh
Rượu rót tràn ly say chẳng nổi
Tóc bạc mây chau chuyện bất bình
Chữ nghĩa cũng đau điều oan khuất
Bao câu thơ viết chẳng ra hồn
Đứng giữa trời xanh mà bể bút
Nổi niềm đem gửi với càn khôn
Bốn cõi còn chưa yên bóng giặc
Nên lòng chát chúa tiếng gươm đao
Áo mào xênh xang Trần Ích Tắc
Ngựa xe vênh váo bọn chư hầu
Có lúc nửa đêm nâng chén rượu
Một mình. Một bóng. Một trăng khuya
Lòng không gió nổi mà tan tác
Ngỡ tiếng quân reo vọng bốn bề
Gần thôi, sẽ lúc ta nằm xuống
Giờ lâm chung mắt nhắm không đành
Nghĩ sống uổng một đời vô dụng
Quan quách nhang đèn thêm hổ danh
Bạn ở trời xa đâu biết được
Quê nhà biết mấy những làm than
Xé ruột bao nhiêu điều bạo ngược
Vẫn làm thinh cho bạn yên lòng
... Bạn mai xứ lạ về bên ấy
Cuối chiều lẻ một bóng chim bay
Ta cũng riêng lòng đau biết mấy
Vọng bóng trắng mai kiếm bên trời*

Tặng anh Minh Toan Huu Le trong một lần hội ngộ giữa Saigon

NHƯ KHÔNG

2/2020

* "Kỷ độ Long Tuyền đới nguyệt ma"
Cảm Hoài - Thơ Đặng Dung.